

Praksis

Hædersprisen 2017 gives til Praksis ved Mette Tony og Mads Bjørn Hansen for deres indlevede og raffinerede arbejde med at fremkalde en stedbunden arkitektur med afsæt i traditionen.

Fremkalde betyder her at få noget til at opstå – noget, som er der i forvejen, men som ikke umiddelbart er synligt for os andre. Som et negativ i en traditionel fotofremkaldelse, hvor man i negativet aner omridset, men først ser motivet i det færdige foto.

Praksis arbejder konstant med at bringe noget frem. De trækker karakteristika ud af omgivelserne og udvikler med omhu en indre logik, der bliver styrende for formdannelsen. Praksis er selvfølgelig ikke ene om at arbejde på denne måde, men det særlige ved lige netop deres arbejder er, at de kobler det stedsspecifikke med en solid respekt for bygningskunstens årelange traditioner.

At være nyskabende handler for Praksis om at skabe sammenhæng med tidligere tiders byggetraditioner og om at gøre det lokalt i tæt læsning af det specifikke sted. Det handler ikke om at mime traditionen, men om at omskrive, udfordre og udvikle traditionen for at skabe rammer for nutidens komplekse vilkår. Praksis udtaler selv, at det netop er denne balance mellem at stå på skuldrene af traditionen og gøre traditionen nutidigt og favnende, der interesserer dem.

De nyligt opførte Forskerboligerne i Carlsberg Byen er et fint eksempel på Praksis' måde at fremkalde arkitektur. Bygningen er i højde og drøjde tilpasset nabohusene, og udtrykket er inspireret af det for stedet klassiske murstensbyggeri. Der er valgt en lys mursten, som refererer til Carlsbergs Æresbolig og som reflekterer lyset. Store vinduer og dybe altaner i varierende bredder giver bygningen takt og tyngde. Alt sammen karakteristika, som vi kender fra det traditionelle murstensbyggeri. Og så alligevel ikke. Et kopforband i facaden – mursten der er drejet - giver vægfladerne et særligt spil og pirrer nysgerrigheden. Motivet er hentet fra de nærliggende hængende haver, hvor murede skærme har samme forband. Oplevelsen af lys og skygge på de drejede sten, rytmen af murede piller og tilbageliggende altaner, solens gang over himmelen, tidens præg på stenene – alt sammen oplevelser, der relaterer til arkitekturens grundlæggende virkemidler. Man kan sige, at der i den samlede oplevelse af bygningen fremkaldes et integreret nærvær ved begavet brug af blot ét materiale. Det lyder så enkelt, men kræver stærk kunstnerisk nerve.

Et sprødt og magisk tårn rejser sig i Nordhavnen, hvor Praksis har udviklet og transformeret en betonsilo til boliger. Den store industrielle lukkede bygningskrop er blevet omsvøbt af et sprødt transparent lag af taktfaste forskudte søjler og dybe mellemrum. Begge elementer som vi kender fra den klassiske arkitektur. Det nye lag indeholder åbne overdækkede altaner, som bliver et væsentligt tilskud til boligerne. Sammenstillingen af industrihusets store rumhøjder, betonoverfladernes rå karakter og altanernes spatløse udformning giver boligerne deres helt egen stedsspecifikke identitet. Man kan sige, at Praksis her fremkalder og synliggør industrihusets rumlige potentialer samtidig med, at de fastholder havneområdets store samlede bygningskrop i et transformeret og nutidigt udtryk. Igen et enkelt insisterende greb udført med omhu og overbevisende sikkerhed.

Praksis har lavet flere andre karakterfulde bygninger bl.a. istandsættelse og transformation af den historiske lade Slotfelt ved Schackenborg Gods. De har inden for det sidste år vundet adskillige konkurrencer og bl.a. fået henvendelse fra internationalt kendte engelske kollegaer om samarbejde. Præmieringer og æresbevisninger er regnet ned over dem, og det er med god grund, da de på fornem vis søger en arkitektur, der refererer til sig selv og til arkitekturens grundlæggende virkemidler – sted, materialer, konstruktion, lys og skygge – alt det, der ved begavet omgang skaber poetiske og indtagende rum.

Det er Dreyers Fond en stor glæde at overrække årets Hæderspris til Praksis – vi venter med tilpas tålmodighed på at følge jeres videre fremkaldelser.